

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Διεύθυνση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΧΡΟΝΟΣ 27ος • ΤΕΥΧΟΣ 121 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2001

Ο ΟΒΟΛΟΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ ΕΣΩΣΕ ΤΗΝ ΟΡΟΦΗ

Η οικονομική ενίσχυση που προσέφεραν οι κάτοικοι, τα μέλη του Συνδέσμου και οι φίλοι του χωριού μας στον τραπεζικό λογαριασμό 51098706 της Εμπορικής Τράπεζας και οι επίμονες ενέργειες των Διοικητικών Συμβουλίων του Συνδέσμου, του Εκκλησιαστικού και του δραστήριου ποιμενάρχη μας παπαΓιάννη, έδωσαν την δυνατότητα για την εκ βάθρων αντικατάσταση του εσωτερικού επιστεγάσματος της οροφής του ναού Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής, που από το χρόνο της κατασκευής του μας μετέφερε την αγωνία της οριστικής κατάρρευσης.

Υστερα από τις γενναίες προσφορές του ζεύγους Χρηστίδη, του Πάκη Γιαννόπουλου και άλλων επωνύμων και ανωνύμων, που τους ευχαριστούμε και πάλι από τα βάθη της καρδιάς μας, το ζήτημα πέρασε στα χέρια μας και αξιοποιήσαμε τα εκατομμύρια που συνολικά συγκεντρώθηκαν μέχρι σήμερα. Η αρχή έγινε. Το έργο που αναλάβαμε είναι μεγάλο και είναι μια εκπλήρωση χρέους που έχουμε προς τους προγόνους μας, που παρά τη φτώχεια και τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν, κράτησαν τον τόπο μας όρθιο και ζωντανό κι εμείς ελπίζουμε να τον κάνουμε καλλίτερο.

Το συνολικό κόστος κατασκευής θα ανέλθει στο ποσό των 10.000.000 δρχ. περίπου, (αντικατά-

σταση οροφής, ελαιοχρωματισμός κλπ.) και όλη η οικονομική κάλυψη οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στις προσφορές μελών και φίλων που κατανοούν την προσπάθειά μας. Κανένας επίσημος

φορέας δεν μας ενίσχυσε παρά τις επανειλημμένες εκκλήσεις μας.

Η αρχή έγινε και ας θυμηθούμε αυτό που λένε οι κινέζοι: "ο δρόμος των εκατό χιλιομέτρων αρχίζει από το ένα βήμα".

Τα μεγάλα έργα αρχίζουν από μικρά. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι βάλαμε το πρώτο λιθάρι. Το τέμπλο και η αγιογράφηση θα ακολουθήσουν. Δεν έχει σημασία πόσα χρόνια θα χρειαστούν για την ολοκλήρωση.

Το Δελτίο μας οφείλει να ευχαριστήσει όσους μέχρι σήμερα ξεκίνησαν με τις μεγάλες ή μικρές προσφορές τους και να παροτρύνει όσους μπορούν -ανεξάρτητα πόσο μπορούν- να μη διστάσουν να συνεισφέρουν.

Θα πρέπει να ευχαριστήσουμε θερμά τους χωριανούς μας, τον μηχανικό Μπάμπη Αντωνίου που πρόθυμα παρακολουθεί και συντονίζει το έργο της αποκατάστασης της οροφής, και τον αγιογράφο καθηγητή Θεόδωρο Γ. Μώρη που θα επιβλέψει τον ελαιοχρωματισμό της εκκλησίας μας, ώστε να είναι αυτή κατάλληλη για μελλοντική αγιογράφηση.

ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ ΤΡΙΜΗΝΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ιούλιος

Η λατρεία της Αγίας Παρασκευής

Το φετεινό Ιούλιο, είχαμε το αποκορύφωμα της ζέστης, κυρίως τις τελευταίες ημέρες του, που συνεχίστηκαν μέχρι το τέλος Αυγούστου. Είχαμε, μάλιστα, και το πιο λαμπερό φεγγάρι. Οι συνταξιούχοι επέστρεψαν και το χωριό πήρε το ρυθμό του καλοκαιριού.

Τον Ιούλιο για το χωριό έχει ξεχωριστή σημασία ο εορτασμός της Αγίας Παρασκευής που από την εκκλησία μας θεωρείται γιατρός, προστάτης των ματιών. Φέτος όμως ο εκκλησιασμός στο χώρο του εξωκκλησιού μας πήρε ιδιαίτερη λαμπρότητα. Τα έργα που φρόντισε και έγιναν ο ακούραστος ιερέας παπαΓιάννης Λευκαδίτης έδειξαν πόσο απαραίτητα και σπουδαία ήταν. Στηρίχθηκε η εκκλησία, και με προσφορά του Αριστ. Κυριαζή έγινε η διάνοξη του δρόμου και διαμορφώθηκε ο προαύλιος χώρος. Υδροδοτήθηκε με νερό που μεταφέρθηκε από τη στέρνα του αξέχαστου μπάρμπα Γιώργιου Μαλιβίτση (Σαμαρά), στου Μαυρόν τον Κάμπο, και το σημαντικότερο έγινε καινούργιο τέμπλο. Έτσι, πολλοί χωριανοί, στις 26 Ιουλίου παρακολούθησαν τη Θεία Λειτουργία κάτω από τις αιωνόβιες πουρνάρες, πήραν αγιασμό και γεύτηκαν τον άρτο από την αρτοκλασία της Μαρίας Παντελάκη.

Το τριήμερο στην αγορά βρέθηκε πολύς κόσμος, ακόμη και από τα γύρω χωριά. Οι μερακλήδες χόρεψαν τσάμικο και καλαματιανό, αλλά δεν μπορούμε να πούμε ότι τους ικανοποίησε η φτωχή ορχήστρα. Το κλαρίνο ήταν ικανοποιητικό, αλλά οι τραγουδιστές δεν κατόρθωσαν να ανάψουν τα "αίματα", σε μας μάλιστα, τους ηλικιωμένους.

Το τέμπλο της Αγίας Παρασκευής, ύστερα από την ανακαίνισή του.

Αύγουστος

Ο εορτασμός της Θεοτόκου

Ο Αύγουστος, ο μήνας των διακοπών, όπως κατ' έθιμον έχει καθιερωθεί τα τελευταία χρόνια, συγκέντρωσε τους περισσότερους ξενιτεμένους στο χωριό. Οι διασκορπισμένοι στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα συντοπίτες μας, συγκεντρώθηκαν για να συναντηθούν με τα αγαπημένα τους πρόσωπα.

Μια από τις σημαντικότερες εορτές για το χωριό μας είναι της Θεοτόκου Παναγίας. Πόλος έλξης, έγινε η εκκλησία της Ρούγας, όπου στον εσπερινό χοροστάτησαν ο παπαΧαράλαμπος των Καστελλίων με το δικό μας παπαΓιάννη Λευκαδίτη και τους ψάλτες μας Όλοι τους καλλίφωνοι, εκπλήρωσαν τον προορισμό τους και μας απογείωσαν από τη σκληρή πραγματικότητα της καθημερινής μας ζωής.

Ανήμερα της Παναγίας, η εκκλησία λειτούργησε εκτός από χώρος προσευχής και ως χώρος συνάντησης των Κουκουβιστιανών οικογενειών. Έγινε αρτοκλασία του Συλλόγου της Λαμίας και εψάλει τρισάγιο στο νέο μνήμα των ταφέντων Καλοσκοπιτών.

Σεπτέμβριος

Τα ερωτήματα του Πατριάρχη

Για την αρχή του φθινοπώρου δε θα πούμε πολλά, οι ειδήσεις είναι σκορπισμένες στις σελίδες του Δελτίου. Θα αναφέρουμε μια δήλωση του Πατριάρχη Βαρθολομαίου, που όταν επέστρεψε στην πατρίδα του την Ίμβρο, όπου είδε το φως του ήλιου, έμαθε τα πρώτα του γράμματα, εκεί που έτρεξε στα δρομάκια της, είπε: "Το φθινόπωρο, τα πρωτοβρόχια θα πρασινίσουν τη γη. Θα βγουν τα χόρτα, οι ζοχοί, οι μολόχες και τόσα άλλα –όλα δώρα του Θεού– όμως πόσοι Ίμβριοι θα βγουν να τα μαζέψουν, το φθινόπωρο θα έχει φτάσει πια, αλλά πόσα παιδιά θα πάνε στο σχολείο; Ποιοί και πόσοι Ίμβριοι θα μαζέψουν ελιές από τα μπόλια που φύτεψαν και κλάδεψαν και περιποιήθηκαν οι πατέρες και οι παπούδες;". (Καθημερινή, 14 Αυγούστου 2001).

Αυτά βέβαια για τη μαρτυρική Ίμβρο, αλλά μήπως δεν ισχύουν και για όλα σχεδόν τα χωριά της ορεινής Ελλάδας;

Για τον κ. ΔΗΜΑΡΧΟ...

α) Τα σκουπίδια.

Ο εργολάβος που για φέτος είχε αναλάβει τη συγκέντρωση των σκουπιδιών μας, τα έκανε θάλασσα. Ερχόταν κάθε Κυριακή και Παρασκευή με ένα μικρό αυτοκίνητο και με βοηθό μια γυναίκα, ώρα 11 τη νύχτα, άδειαζαν βιαστικά τους κάδους, σκορπώντας αριστερά και δεξιά σακούλες και χάνονταν χωρίς να παίρνουν κουβέντα.

Ο βιαστικός αυτός τρόπος με αφημένα τα μισά σκουπίδια ανάγκαζε τον πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου μας, για ν' αποφεύγει τη γκρίνια μας και να βλέπει το χωριό καθαρό, να κάνει μόνος του συμπληρωματική συγκέντρωση με εργάτες που πλήρωνε ο ίδιος. Είναι βέβαια προς τιμήν του Γιάννη και τον ευχαριστούμε, δεν είναι όμως η λύση.

Εξ' άλλου το να βλέπουμε το απαίσιο θέαμα από κρεμασμένες σακούλες γεμάτες σκουπίδια στους φράχτες και τις κολόνες, σημαίνει, πως οι κάδοι που έχουν τοποθετηθεί δεν επαρκούν για την κάλυψη των αναγκών μας και συνεπώς πρέπει να προστεθούν κι άλλοι.

Εκτιμώντας την ευαισθησία του Δήμου μας για το περιβάλλον, την αγάπη που τρέφει για το χωριό μας, παρακαλούμε και περιμένουμε...

β) Παγίδες θανάτου.

Στο εσωτερικό οδικό δίκτυο του χωριού μας δεν έχει γίνει καμμία βελτίωση από τότε που έγινε η πρώτη τοιμεντόστρωση το 1970 με συνέπεια από τις λακούβες και προεξοχές που έχουν δημιουργηθεί, είμαστε αναγκασμένοι αλλού να πατάμε και αλλού να βρισκόμαστε.

- Δεν έχει γίνει καμμία επιδιόρθωση στο κατεστραμμένο προστατευτικό κιγκλίδωμα πάνω από την Κρύα Βρύση (απέναντι από το γήπεδο μπάσκετ) με κίνδυνο να βρεθεί στο ρέμα κανένα αυτοκίνητο.

- Ο χωριανός μας Παντελής Σούσουλας επανηλειμμένα έχει ζητήσει να τοποθετηθεί ένα μικρό προστατευτικό κιγκλίδωμα στη στροφή του δρόμου πάνω από το σπίτι του χωρίς να πάρει καμμία απάντηση και έτσι ο κίνδυνος να βρεθεί αντιμέτωπος με αυτοκίνητο μέσα στο σπίτι του είναι πολύ πιθανός.

- Επικίνδυνες κατολισθήσεις παρουσιάζει το δεξιό τμήμα του παρακαμπτηρίου δρόμου από την Κακοτράχη μέχρι τη σύνδεσή του με τον κεντρικό δρόμο Άμφισσας - χωριά Δήμου Καλλιέων.

Κάποιος μάλιστα καλός χριστιανός επισήμανε τα επικίνδυνα σημεία και τοποθέτησε πέτρες. Αν αυτά τα σημεία δεν προσεχθούν έγκαιρα η διάβρωση θα προχωρήσει με απρόβλεπτες συνέπειες...

- Επιβάλλεται να γίνει χάραξη κίτρινης γραμμής στον παρακαμπτήριο δρόμο Σταυρού - χωριό - Γενέση, ώστε να είναι ορατός ο δρόμος στις άσχημες καιρικές συνθήκες (βροχή, ομίχλη).

γ) Προγραμματισμός έργων.

Για το χρόνο που λήγει είχαν προγραμματισθεί να γίνουν στο χωριό έργα προϋπολογισμού ύψους 14.000.000 δρχ. Σε λίγους μήνες ο χρόνος τελειώνει και στο χωριό μας δεν έχει γίνει κανένα έργο. Τι περιμένετε, να γίνουν όλα προεκλογικές εξαγγελίες και υποσχέσεις;

Όπως αντιλαμβάνεσθε κ. Δήμαρχε και αγαπητοί σύμβουλοι, είναι καιρός να δείξετε κάποιο ενδιαφέρον, να αναλάβετε κάποια πρωτοβουλία και να σκεφτείτε πώς μπορούν να επιλυθούν τα απλά αυτά προβλήματα που είναι μέσα στον κύκλο των αρμοδιοτήτων σας, ή ακόμη να ενοχλήσετε την Νομαρχία και τον Περιφερειάρχη εφόσον το κρίνετε σκόπιμο.

δ) Οι κήποι μας απροστάτευτοι.

Όταν διαμαρτυρόμαστε για τις ζημιές που μας προκαλούν τα αγριογούρουνα σε ότι ακόμα καλλιεργούμε οι αρμόδιοι με ευκολία μας απαντούν ότι ο αγριόχοιρος είναι προστατευόμενο είδος και μπορούμε να προσφύγουμε στη δικαιοσύνη για αποζημίωση (τρέχα - γύρευε). Τώρα μας προέκυψε καινούργιος εχθρός. Τα γίδια του κτηνοτρόφου Κουτσομπόλη που μίσθωσε για βοσκή το "Κάτω μέρος της Καλοσκοπής" προχωρούν προς τα "Πάνω". Μπαίνουν στους κήπους μας και χωρίς καμιά επίβλεψη καταστρέφουν τα δένδρα και ότι πράσινο βρεθεί μπροστά τους.

Κάποια μέτρα πρέπει να ληφθούν ώστε να προστατευθούν τα δένδρα και οι καλλιέργειες των αγροτών μας.

Δεν λέμε βέβαια να χτίσετε τοίχους προστατευτικούς, απαιτούμε όμως αν ο μισθωτής κτηνοτρόφος δεν παίρνει από λόγια να εφαρμόσετε τις κυρώσεις που προβλέπονται από τη σύμβαση παραχώρησης του βοσκότοπου.

Περιμένουμε υπεύθυνη απάντηση.

Συναδελφικά Σχόλια...

Η Εφημερίδα "ΡΙΖΑ" που εκδίδει ο ακούραστος Μαυρολιθαρίτης Δημ/φος κ. Νίκος Μώκος, γράφει για μας: (Αύγουστος 2001, φύλλο 32, σελ. 3).

"Η Κουκουβίστα" του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας, είναι η φωνή και ο λόγος επικοινωνίας των Καλοσκοπιτών και όχι μόνο. Είναι μια καλοπροσηγμένη έκδοση, πάντα με ενδιαφέροντα κείμενα, από το παρελθόν και το μέλλον της Κουκουβίστας, εμπλουτισμένη στις τελευταίες εκδόσεις με ευθυμογραφήματα του Νίκου Δανιήλ.

Στους δρόμους της ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ

...μια πρωτότυπη Ξενάγηση!

Όλοι γνωρίζουμε το χωριό, αλλά ποιός ξεκίνησε να το γνωρίσει, με οδηγό τα δέντρα, τα λουλούδια, τα καταστήματα, τους ανθρώπους, τους δρόμους του!

Εμείς αρχίζουμε σήμερα μια πρωτότυπη Ξενάγηση ξεκινώντας από τους πανέμορφους κήπους του χωριού, που καλλιεργούν με καλαισθησία οι γυναίκες μπροστά στα σπίτια τους. Τους νοικοκυρεύουν, φυτεύουν λουλούδια και μας δείχνουν με πόσο ωραίο τρόπο μπορεί να γίνει ένα χωριό όμορφο και φιλικό.

Ενδεικτικά δημοσιεύονται οι παρακάτω φωτογραφημένοι κήποι. (Από τους πολλούς που υπάρχουν στο χωριό μας).

Ο Απόστολος και η Γεωργία Μπουκουβάλα έχουν κάνει τον κήπο τους σωστό παράδεισο! Μια λουλούδινη αφίδα στολίζει την είσοδο του σπιτιού τους και καλλωπιστικά φυτά, ορτανσίες, τριανταφυλιές, κόκκινα και μοβ άνθη σκορπίζουν την ευωδιά τους στο περιβάλλον.

Η Γιούλα Κυριαζή και η ενενηντάχρονη μάνα της Αγγέλω Τούμπα αξιοποίησαν τη μεγάλη έκταση του κήπου που υπάρχει μπροστά στο σπίτι τους κάνοντάς τον να μοιάζει με το βοτανικό κήπο! Ανθόκηπος, λαχανόκηπος στις δόξες τους!

Η Κατίνα Κ. Βλάχου (Φωτίου) διατηρεί την παραδοσιακή ντάλια σε όλες τις ποικιλίες. Καταφυγή η πλαγιά γύρω από το σπίτι της με λουλούδια και φυτά που διατηρεί ζωντανά ολόκληρο το χρόνο!

Μέσα στην κοινωνική ζωή ενός χωριού είναι και τα καταστήματα. Λίγα βέβαια, αλλά η προσφορά τους μεγάλη. Και εδώ ο ρόλος της γυναικείας παρουσίας μεγάλος. Η Μαρία, η Αθηνά, η Πίτσα, η Αγγελική, δημιουργούν μια ευχάριστη ατμόσφαιρα. Όλοι μας έχουμε να λέμε για τις πίτσες και τις μακαρονάδες του Σκούφου, τα ψητά και τα κοντοσούβλια του Τάκη Βλάχου, για τον μπακαλιάρo του Καραμπέτσου. Σε άλλο επίπεδο κινείται ο Αυγερινός, με μεγάλη ποικιλία σε φαγητά, ποτά, παγωτά (αυτή η Ξενόγλωσση Vista θα μας φάει!).

Ο Παναγιώτης Σκούφος, η γυναίκα του και τα πεθερικά του, με τα πικάντικα φαγητά που σερβίρουν στο μαγαζί τους, συνήθισαν τις οικογένειες να τρώνε και έξω από το σπίτι τους. Καθιέρωσαν μάλιστα και φαγητό σε πακέτο.

Ο Θανάσης Καραμπέτσος με τη γυναίκα του και τα τέσσερα παιδιά του λειτούργησε φέτος για πρώτη χρονιά το παλιό μαγαζί του πατέρα του. Ο μπακαλιάρος και η σκορδαλιά του δεν μας άφησε να κάνουμε δίαιτα!

Ο Παναγιώτης Βλάχος με την γυναίκα του και την ακούραστη κόρη του Αθηνά, είναι η ψυχή του χωριού εδώ και πενήντα χρόνια. Η προσφορά του ανεκτίμητη χειμώνα καλοκαίρι. Τα ωραία του ψητά μας δημιουργούν διάθεση για οινοποσία και μας κάνουν όλους καλοφαγάδες!

Ευτυχώς που οι μαγαζάτορές μας έχουν καθιερώσει τη ντοματοσαλάτα με κρεμμύδι και ελιές, γιατί σε πολλές ταβέρνες φαίνεται παράξενη μια τέτοια παραγγελία. Απορούμε όμως, γιατί δεν συνηθίζεται η ρόκα, ή ακόμα και το φρέσκο δυόσμο. Είναι χορταρικά με φανατικούς φίλους. Πολλοί είναι εκείνοι που τα θεωρούν ως ένα από τα πιο νόστιμα και χρήσιμα χορταρικά και η χρήση τους έχει γενικευθεί σε ολόκληρο τον κόσμο. Στους κήπους της Κουκουβίστας με το άφθονο νερό πολύ εύκολα μπορούν να καλλιεργηθούν η ρόκα, ο δυόσμος, η γλυστρίδα, ο μαϊντανός, ο μάραθος και άλλα παρόμοια. Οι επιχειρηματίες μας ας μην βασιζούν τη λειτουργία τους στην ομορφιά της περιοχής και του ότι είμαστε φίλοι και συγγενείς και ότι μας σερβίρουν το δεχόμαστε. Επωφελούνται τη μαγευτική ομορφιά του τοπίου και καμμία μέριμνα για λαδερό φαγητό. Μια κατασρόλα με φασολάδα δεν πρέπει να λείπει χειμώνα - καλοκαίρι.

Θα συνεχίσουμε την περιήγηση σε επόμενο Δελτίο μας.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

Την Κυριακή 12 Αυγούστου έγινε στο κοινωτικό γραφείο του χωριού μας η ετήσια αιμοδοσία από κινητή μονάδα του Νοσοκομείου της Άμφισσας. Την πρωτοβουλία για την πρόσκληση είχε και φέτος ο Σύλλογος των χωριανών της Λαμίας. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στην ακούραστη πρόεδρό του Μαρία Νικολοπούλου - Κολλύρη και τα μέλη του Δ.Σ.

Ο Νικηφόρος Ζούγρος την ώρα της αιμοληψίας.

Φέτος όμως η προσέλευση των αιμοδοτών ήταν πολύ περιορισμένη. Στείλαμε λίγες φιάλες. Οι τακτικοί αιμοδότες παρουσίασαν μικροπροβλήματα υγείας –προχώρησε κι αυτών η ηλικία– και εάν οι νέοι μας δεν συνείδητοποιήσουν ότι πρέπει να προσφέρουν αίμα, η μονάδα θα διακόψει την παρουσία της στο χωριό και η αναζήτηση αίματος σε περίπτωση ανάγκης θα μας είναι δύσκολη.

Επίσκεψη Μητροπολίτη

Ο Σεβασμιώτατος Αξώνης (Αιθιοπίας) κ.κ. Πέτρος, επισκέφθηκε το χωριό μας, συντροφιά με το Νίκο και τη Σοφία Πριοβόλου. Προσκύνησε στον Άγιο Γεώργιο, την Αγία Ελένη και επισκέφθηκε τον ιερέα μας παπαΓιάννη. Ο σεβασμιώτατος εκφράσθηκε με τα καλλίτερα λόγια για το όμορφο χωριό μας.

Ευχαριστήριο

Ο ιερέας του χωριού μας και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο ευχαριστούν:

– Τον Γεώργιο Κ. Κατσανιώτη και τον Γεώργιο Τρ. Ποδάρα, διότι διέθεσαν από 100.000 δρχ. ο καθένας για την κατασκευή τοίχου αντιστήριξης του προαυλίου του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής.

– Τον Νικ. Λ. Πριοβόλο, διότι παραχώρησε τον ισόγειο χώρο του σπιτιού του για την εναπόθεση των ιερών σκευών του Αγίου Γεωργίου, λόγω ανακαίνισης του Ναού.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ Κ. ΔΗΜΗΤΡΗ ΘΑΝΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΜΑΣ

Στις 4 Ιουνίου, του Αγίου Πνεύματος πέρασε από το χωριό μας ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας, κ. Δημήτριος Θάνος. Στη σύντομη παραμονή του συναντήθηκε με τον πρόεδρο και τα μέλη

του Τοπικού Συμβουλίου και πολλούς χωριανούς. Ενημερώθηκε για τα εκκρεμή θέματα του χωριού μας και στη συνέχεια με ενέργειές του εγκρίθηκε ποσό δραχμών 2.000.000 από τον ειδικό λογαριασμό κρατικών λαχείων, στο όνομα του Συνδέσμου μας, τα οποία θα διατεθούν για την κατασκευή αποστραγγιστικού έργου του Ξενώνα.

Τόσο το Δελτίο μας, όσο και τα μέλη του Συνδέσμου εύχόμαστε να συνεχίσει να εκλέγεται ο κ. υφυπουργός στην περιφέρειά μας, ώστε να υπολογίζουμε πάντα στην συμπαράστασή του.

••• ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ •••

– Η Στέλλα Σαριτζόγλου του Θεοφάνους, κόρη της Ανθούλας Κ. Μώρη ειδήχθη στο Χρηματοοικονομικό Λογιστικό Τμήμα του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

– Απεφοίτησε από το πανεπιστήμιο PORTSMOUTH Αγγλίας η Κατερίνα Τσιρώνη, δευτερότοκη κόρη του Βαγγέλη και της Ζωής Τσιρώνη. Η Κατερίνα επέστρεψε διπλωματούχος Χρηματοοικονομικού και Διεθνούς Εμπορίου.

Ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΤΟ ΧΑΝΙ ΖΑΓΚΑΝΑ

Από τον περασμένο Αύγουστο, το παλιό πανδοχείο του Ζαγκανά στο οποίο ξεκουράζονταν οι πεζοπόροι της περιφέρειάς μας λειτουργεί ως ταβέρνα και καφενείο. Η χωριανή μας Γιαννίτσα Χαλατσά (Τσιαμτσιούρη) με το γιό της Γιώργο φροντίζουν για την καλή εξυπηρέτηση όσων πηγαίνουν για τον βαθύ ίσκιο των πλάτανων και το δροσερό νερό.

Η επιχείρηση θα λειτουργεί κανονικά όλη τη χειμερινή περίοδο.—

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Αγαπητέ κ. Μαλεβίτση,

Θέλω να σας συγχαρώ όχι μόνον εσάς προσωπικά και το Δ. Σ. αλλά και τα μέλη για την αγάπη που δείχνουν για θέματα του χωριού και τη συνδρομή που σας παρέχουν. Επιμένω να σας συγχαίρω για το περιοδικό σας και τη γραμμή που τηρείτε να δημοσιεύετε συστηματικά θέματα του χωριού και μάλιστα από «αυτόχθονες» συγγραφείς.

Ο λόγος όμως που σας στέλνω την επιστολή μου είναι το γεγονός ότι πολλές φορές διάβασα στο Δελτίο σας ότι στην Κουκουβίστα ευδοκίμει η μηλιά με τα στρογγυλά κόκκινα μήλα που ονομάζονται φιρίκια.

Σχετικά με το είδος αυτό των μήλων διάβασα στην εφημερίδα Καθημερινή 12.8.2001:

«Μήλα φιρίκια: Κατάγονται από το χωριό Φέρικ στην περιοχή της Τραπεζούντος. Καλλιεργούνται από τα πρώτα βυζαντινά χρόνια στο χώρο των Βαλκανίων, αλλά τώρα έχουν απομείνει λίγα δένδρα στην Πίνδο, στο Πήλιο και λίγα στην ορεινή Πελοπόννησο».

Αθήνα 19.2001,

Φιλικά

Παναγ. Γκίκας

Συνταξιούχος εκπαιδευτικός

Ευχαριστούμε το φίλο του χωριού μας που συχνά μας θυμάται με τις επιστολές του και με την ευκαιρία παρακαλούμε τους χωριανούς μας να μην πάφουν να μπολιάζουν άγριες μπλιές που υπάρχουν πολλές στις ρεματιές του χωριού μας με στρόγγυλα κόκκινα φιρίκια για να διατηρήσουμε το παραδοσιακό αυτό είδος.

Ακόμη γράμματα πήραμε από τον χωριανό μας Νίκο Ράπτη που μας ευχαριστεί για τα καλά λόγια που γράψαμε για το βιβλίο του "28.10.1940 - 28.10.1950: Η μεγαλύτερη και ιστορικότερη δεκαετία της Πατρίδας μας" και μας προτείνει να δεχτούμε η δεύτερη έκδοση να γίνει μέσω του Συνδέσμου μας. (Αν υπάρχει κάποιος συμπατριώτης μας που να έχει ζωντανές μνήμες από την εποχή στην οποία αναφέρεται το βιβλίο του Νίκου και επιθυμεί να βοηθήσει στη συμπλήρωσή του, ας επικοινωνήσει μαζί μας)

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Τα πρωτεία σ' όλη του τη μαθητική πορεία είχε ο Δημήτρης Μώρης.

Γιός του Νίκου και της Γιώτας που διαμένουν και διατηρούν επιχείρηση στην Άμφισσα και είναι γνωστή η αγάπη τους για το χωριό.

Η επιτυχημένη όμως επίδοσή του στα μαθήματα του Σχολείου και ιδιαίτερα στην γραπτή ανάπτυξη των θεμάτων, δεν του έφερε μόνο στην ποθητή στιγμή της διάκρισης του καλού μαθητή, αλλά τον οδήγησε στη Βουλή των Εφήβων. Έτσι, στις συνεδριάσεις της Βουλής 15-19/9/2001, ο Δημήτρης, μαθητής του Λυκείου Άμφισσας, εκπροσώπησε τη Φωκίδα.

Είναι η καταξίωση της προσπάθειας του νεαρού Δημήτρη. Χαιρόμαστε που βλέπουμε ότι οι άνθρωποι της Κουκουβίστας έχουν μέλλον.

Σου ευχόμαστε να είσαι πάντα πρώτος και να μην ξεχνάς ότι είσαι γνήσιος απόγονος του ήρωα της Επανάστασης Μώρη Κουκουβιστιανού Παπαντριά.

Εικόνες ζωής...

Η συντακτική ομάδα της εφημερίδας ΒΗΜΑ-gazino που υπερθεματίζει και αναθεματίζει την καθημερινότητα στην ερώτηση που υπέβαλε στο συνεργάτη της Βαγγέλη Χανιωτάκη τί του αρέσει απάντησε:

Το χάνι Ζαγκανά και η Καλοσκοπή στο νομό Φωκίδας. (Βήμα Κυριακή 22.7.2001).

Ευχαριστούμε τον εκλεκτό δημοσιογράφο που τρέφει τα ίδια με μας αισθήματα για το χωριό μας.

ΟΙ ΥΠΕΡΗΛΙΚΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Πηνελόπη Γ. Κουφού

Από τις γυναίκες που πέρασαν τα ενενήντα τους χρόνια και πλησιάζουν να συμπληρώσουν έναν αιώνα ζωής είναι η χωριανή μας Πηνελόπη (Πηνιώ) Γ. Κουφού, το γένος Γ. Πασσαλή, αδελφή του πρωτοπόρου της Εθνικής Αντίστασης δικηγόρου Αντ. Πασσαλή της Καραμήτραινας και της Τζανέτενας.

Η θειά Πηνιώ γεννήθηκε το 1908 και παντρεύτηκε το σιδηρουργό Γεωργ. Κουφό με τον οποίο απέκτησε τρία παιδιά.

Εζησε όλες τις ταλαιπωρίες της κατοχής και του εμφυλίου αλλά επί πλέον χτυπήθηκε από δυο φοβερά ατυχήματα που σημάδεψαν τη ζωή της. Σε ηλικία 32 ετών το 1940 έχασε τον σύζυγό της και έμεινε χήρα με τρία παιδιά. Με τον δυναμισμό της όμως, αντιμετώπισε τα προβλήματα της ζωής και κατάφερε να τη σέβονται όλοι σα γυναίκα και μάνα.

Ο πατέρας της ο αλησμόνητος μπάμπια Γιώργος Πασσαλής, που έχει περάσει στην ιστορία και με το επεισόδιο του Γιαλιούρα παρά τα γηρατειά του ένωσε το χρέος του να μεγαλώνει και να δώσει όση δύναμη του απέμεινε και να γίνει φρουρός της τιμής και της αξιοπρέπειας της κόρης του.

Χήρα, προσπάθησε να κρατηθεί πάνω στα στηρίγματα που της παρείχε η ζωή. Μια ζωή που φρόντιζαν να γλυκάνουν και να απαλύνουν τον πόνο τα αδέρφια της. Για τα παιδιά του χωριού μας οι πόρτες των γυμνασίων ήταν κλειστές κάτω α-

πό το βάρος των αβάστακτων διδάκτρων και της ακριβής συντήρησης του μαθητή στην Αμφισσα, το Δαδί ή αλλού. Η θεια Πηνιώ, παρά τις δυσκολίες, έστειλε το Μήτσο το 1945 στο Γυμνάσιο του Δαδιού. Την ίδια όμως χρονιά ο άτυχος Μήτσος έχασε τη ζωή του σε ηλικία 16 ετών.

Παρά τις κακουχίες, φαίνεται ότι το μέταλλο της θειάς Πηνιώς είναι πολύ ανθεκτικό. Κρατάει πολύ καλά κοντά στη ζεστή φροντίδα της οικογένειας της κόρης της Αφροδίτης. Να είσαι καλά και να σ' έχουμε κοντά μας και μετά τα εκατό σου χρόνια, θεια Πηνειώ.

Ο Μπάμπια Γρηγόρης Λευκαδίτης

Όπως ο μυθικός Ανταίος έπαιρνε δύναμη όταν πατούσε τα πόδια του στη Γη έτσι και ο 96χρονος μπάμπια Γρηγόρης αναζωογονείται όταν κάθε Κυριακή βρίσκεται στην Κουκουβίστα. Και ο γιος του δεν του χαλάει το χατήρι. Προσεύχεται στον Άγιο Γεώργιο και στην Παναγία, χαιρετά τους φίλους του και καμαρώνει το έργο που με δωρεές του έχουν γίνει στο χωριό. Την καγκελόφραξη της κεντρικής πλατείας, την επισκευή του ρολογιού, τη μεγάλη βοήθεια προς τος έργα της εκκλησίας κ.ά.

Οι δωρεές του ανταποκρίνονται προς τα αισθήματα εκτίμησης, αγάπης και σεβασμού που τρέφει στις ρίζες του, στο χώμα που τον γέννησε. Να σε έχει πάντα καλά ο Θεός μπάμπια Γρηγόρη.

ΜΕΤΡΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ!

Όσοι μεγαλώσαμε στις δεκαετίες μέχρι το 1960 έχουμε αποκτήσει συνήθειες που δύσκολα τις αποβάλλουμε όπως να διατηρούμε και να κρατάμε τους σπάγγους από δέματα που λαβαίνουμε καθώς και να μην πετάμε κανένα ψίχουλο από το ψωμί που τρώμε. Οι γιαγιάδες μας μάλιστα μας συμβούλευαν αν τυχόν μας περισέψει λίγο ψωμάκι να το βάζουμε σε μια πέτρα και κάποιο πουλάκι θα κορέσει την πείνα του. Αλλά και οι συμβουλές για την αποφυγή της σπατάλης δεν έλειπαν.

Όταν άρχιζε η σχολική περίοδος και χρειαζόμασταν μολύβια, τετράδια και βιβλία και όλα αυτά κόστιζαν μια ολόκληρη περιουσία και οι μεροκαματιάρηδες γονείς μας δεν έβρισκαν τρόπους να καλύψουν τα χρέη τους μας συμβούλευαν:

- Τα γράμματα στο τετράδιο να είναι πυκνά για να μην τελειώνουν γρήγορα τα φύλλα τους.
- Το μολύβι να μην ξύνεται αδικαιολόγητα και τελειώνει γρήγορα.
- Οι πένες των ξύλινων κοντυλοφόρων να μην πετιούνται έστω και αν γρατζουνίζουν το τετράδιο.
- Τα βιβλία να διατηρούνται καθαρά για να χρησιμοποιηθούν για δεύτερη χρονιά από τα αδέρφια ή να μοσχοπουληθούν.

Πώς αλλάζουν οι καιροί! Πόσο νερό έχει κυλήσει στο αυλάκι μετά την εκπνοή της πολύ μακρινής δεκαετίας του '60!...

τι τρώγαμε...

γράφει η Βασιλική Τούμπα - Μαλιβίτσι

Οταν φέρνουμε στο μυαλό μας τι τρώγαμε στο χωριό την περίοδο μέχρι και το 1960, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι η διατροφή μας ήταν φτωχή και χωρίς μεγάλη ποικιλία. Τούτο οφειλόταν τόσο στη φτώχεια που μας ταλάνιζε, όσο και στην έλλειψη της γνώσης πολλών ειδών διατροφής. Μας έλειπε π.χ. η καλλιέργεια της μελιτζάνας, της αγγινάρας, της μπάμιας καθώς και πολλά άλλα νόστιμα λαχανικά, που μπορούσαν να τα συνδυάσουν οι νοικοκυρές με τις πατάτες που ήταν άφθονες. Η επιμονή μας στις πατροπαράδοτες αντιλήψεις είχε τη δικαιολογία της, όχι μόνο γιατί η επικοινωνία μας ήταν δύσκολη με άλλες γειτονικές ή μακρινές περιοχές και στα χέρια των νοικοκυρών δεν έφταναν οι γνωστοί μέχρι σήμερα τσελεμεντέδες, αλλά κυρίως γιατί τα μικρές έκτασης χωράφια και κήποι, δεν επέτρεπαν να καλλιεργούμε είδη που απαιτούσαν μεγάλες επιφάνειες.

Αν σκεφθούμε, ότι τον περισσότερο καιρό άνδρες και γυναίκες τον περνούσαμε στα χωράφια, η ξηροφαγία ήταν το πιο συνηθισμένο φαγητό. Καταρχήν ήταν απλό: ελιές, ψωμί, τυρί, κρεμμύδι, κάνένα αβγό (αν δεν μας τόκρυναν για να το ανταλλάξουν με τουςπραματευτάδες για καρφίτσες ή παραμάνες). Δεν έλειπαν όμως και οι ρέγγες, ο μπακαλιάρος πλακί που τον έφερνε με λίγη καθυστέρηση η νοικοκυρά στο χαρανί. Για να στυλωθεί όμως καλύτερα ο οργανισμός και για να δέσουν όλες οι τροφές, απαραίτητο ήταν το κρασί. Το κρασί μαζί με το νερό, το λάδι και το ψωμί, θεωρείτο δώρο Θεού.

Στο σπίτι, τα γεύματα αποτελούσαν κυρίως τα όσπρια, φασόλια άσπρα ή κολοβά ή μαυρομάτικα. Το καλοκαίρι, ήταν πάντα στη φωτιά η κατσαρόλα με τα λβια (φρέσκα φασολάκια) χωρίς να λείπουν οι φακές και τα ρεβύθια. Τα λαχανικά

και οι πατάτες που ήταν άφθονες ιδιαίτερα δε αν προέρχονταν από άνυδρα χωράφια (Βρύζες, Βίγλα, Κορακοφωλιά, Αγία Τριάδα) ήταν πολύ νόστιμες. Βραστές ή τηγανιτές όταν τις φτιάχναμε με κρεμμύδια στη γάστρα (μπριάμι) μοσχοβολούσε όχι μόνο το σπίτι, αλλά και όλη η γειτονιά.

Κρέας, λίγες φορές έβλεπε η κατασαρόλα της νοικοκυράς, συνήθως μια φορά την εβδομάδα. Εκτός από αυτούς που είχαν κοπάδια και έσφαζαν συχνά, είτε για τον εαυτό τους, είτε για πούλημα. Αλλά και των κυνηγών τα σπίτια γεύονταν πολλές φορές λαγούς και πέρδικες. Βοηθητικό αγαθό στη διατροφή μας ήταν το γάλα, που κάθε σπίτι συγκέντρωνε από τα μανάρια του και χρησιμοποιόταν με πολλές μορφές, είτε για παρασκευή τυριού, είτε για στάλη, ακόμα και για τραχανά, που τον φτιάχναμε κυρίως τον Αύγουστο που λιγότευε η παραγωγή του, αλλά κυρίως γιατί ήταν πολύ παχύ.

Τις εορτές των Χριστουγέννων, σφάζαμε το γουρούνι από το οποίο αξιοποιούσαμε όχι μονάχα το κρέας μαγειρεμένο ή κοντοσουβλί, αλλά και τα έντερα για λουκάνικα, το κεφάλι, τα πόδια, κυρίως όμως το λίπος με τη βοήθεια του οποίου παστώναμε το κρέας και φτιάχναμε νοστιμότερο πασπαλά που μας εξυπηρετούσε μέχρι τις πρώτες ημέρες του καλοκαιριού. Αξιοποιούσαμε μάλιστα, όλα τα μέρη του γουρουνιού ακόμα και το δέρμα, απ' το οποίο φτιάχναμε τα περίφημα γουρουνοτσάρουχα.

Ανέφερα πιο πάνω, ότι οι νοικοκυρές του χωριού, επιβαρύνονταν λόγω του μεγάλου φόρτου εργασίας (εργάζονταν στα χωράφια, μεγάλωναν τα παιδιά τους, περιποιόντουσαν τα σπίτια τους, φρόντιζαν τα ζώα) και λίγο χρόνο διέθεταν για να κάνουν συνδιασμούς υλικών και να πλουτίσουν το διαιτολόγιο. Ωστό-

σο εκεί που έδειχναν και εξακολουθούν να δείχνουν τις δυνατότητές τους ήταν στην παρασκευή της πίτας. Εκεί φαινόταν όλη τους η επιδεξιότητα, καθώς και η μεγάλη τους μαγειρική τέχνη. Με βοήθεια τον πλάστη και το πλαστήρι, άνοιγαν φύλλα, κανόνιζαν με το "πλόχερο το αλεύρι", ώστε να γίνουν τραγανά. Άλειφαν το ταψί, (να γεμίσει από σέσκουλο, μυρωδικά, αγριομαϊδανό, αυγά, τραχανά), όλα αγνά και καθαρά, δημιουργούσαν ένα σπουδαίο αποτέλεσμα. Η πίτα ήταν χορταστική, θρεπτική και βέβαια κάλυπτε το κυρίως γεύμα. Σήμερα χρησιμοποιείται σαν κέρασμα και φίλεμα. Οι πίτες μπορεί να είναι χορτόπιτες, λαχανόπιτες, τραχανόπιτες κ.λπ. Από τα λαχανικά τη νοστιμότερη πίτα κάνει το πράσο, ξεχωριστό δε άρωμα και γεύση στην πίτα έδινε το λίπος και οι τσιγαρίθρες από το χοιρινό.

Επίσης και τα γλυκά δεν μας έλειπαν. Γίνονταν μάλιστα στα γρήγορα. Περισσότερο ήταν συνδεδεμένα με τις γιορτές: Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά, Απόκριες, Πάσχα· καθώς και με τις ονομαστικές γιορτές των μελών της κάθε οικογένειας, στους γάμους, στα γενέθλια...

Τα πιο συνηθισμένα γλυκά γίνονταν με αλεύρι, μέλι ή πετιμέζι και δευτερευόντως με ζάχαρη. Θέλω να σημειώσω, ότι στην παρασκευή του φαγητού δεν συμμετείχαν οι άνδρες.

Σήμερα που ζούμε στην εποχή των μεγαλοκαταστημάτων, στα ράφια τους βλέπουμε τα φαγώσιμα είδη σε λαμπρές συσκευασίες και όμορφη εμφάνιση. Οι μοναδικές όμως γεύσεις και μυρωδιές που είχαν παλιότερα τα φτωχικά μας γεύματα και μοσχοβολούσαν τα σπίτια, όταν τα φτιάχναμε, τις χρωστούσαμε στο γεγονός ότι μαγειρεύονταν με τα αγνά υλικά του χωριού μας.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

– Ο Νίκος και η Αγγελική Κων. Κόλλια απέκτησαν το δεύτερο αγοράκι τους.

– Ο Α. Γκινοπόλος και η Δέσποινα (κόρη Χρήστου Κ. Λευκαδίτη) απέκτησαν αγοράκι.

– Ο Μιχάλης και η Γεωργία Κυριαζή (Καρμπίτσος) απέκτησαν αγοράκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

– Στις 8 Ιουλίου 2001 στον Ι. Ν. Αγίας Τριάδας Ν. Κηφισίας ο Βαγγέλης και η Μαρία Καραγάλιου (κόρη του Γιάννη Γ. Κολλέρη) βάπτισαν το γιό τους και του έδωσαν το όνομα Γιάννης.

– Στις 14 Ιουλίου 2001 και στον Ι. Ναό Αγ. Γεωργίου Καλοσκοπής ο Νίκος και η Έφη Καραντάσιου βάπτισαν το δεύτερο γιο τους και του έδωσαν (το όνομα του παππού) Βασίλης. Μετά το μυστήριο ακολούθησε διασκέδαση στο εστιατόριο του Νίκου Αυγερινού.

– Την Κυριακή 21.10.2001 στον Ιερό Ναό του Αγ. Παύλου (πλ. Βάθης) ο Γιάννης και η Σύλβια Τριανταφύλλου βάπτισαν το δευτερότοκο γιό τους και του έδωσαν το όνομα Γιώργος.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΙ

– Στις 7 Ιουλίου 2001 στον Ιερό Ναό Αγ. Διονυσίου Αρεοπαγίτου στο Κολωνάκι έγιναν οι γάμοι του Κων/νου Παπαθεοδώρου και της Αύρας Διανιήλ (κόρη του αείμνηστου καθηγητή Γιάννη και της Ήβης Δανιήλ).

– Στις 16.9.2001 στον Άγιο Αιμιλιανό Κολωνού έγιναν οι γάμοι της Γεωργίας Αντων. Πασσαλή με τον Γρηγόρη Κατσιγιάννη.

– Στις 8.9.2001 στον Ιερό Ναό του Αγ. Νικολάου Γλυφάδας έγινε ο γάμος του Αχιλλέα Ταρασίνη και της Ντόρας Ρουσόκη. Ο Αχιλλέας είναι ο πρωτότοκος γιός της Γεωργίας Αυγερινού (Μητσάρα).

Στα νιόπαντρα ζευγάρια ευχόμαστε βίον ανθόσπαρτο.

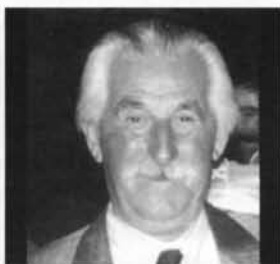
ΘΑΝΑΤΟΙ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΣΙΟΤΡΟΠΟΣ (1934-2001)

Ένας εκλεκτός φίλος του χωριού έφυγε από κοντά μας. Πρόκειται για τον περήφανο Ρουμελιώτη Λεων. Α. Σιοτρόπο που λάτρευε εξίσου το χωριό του τη Δρέμισσα, όσο και το δικό μας την Κουκουβίστα. Η αγάπη αυτή τον οδηγούσε το καλοκαίρι στη δροσερή πλατεία της αγοράς μας και το χειμώνα συντροφιά με τους φίλους του στην ταβέρνα του Χαμπλού. Τακτικός αναγνώστης του Δελτίου μας περίμενε πάντα την κυκλοφορία του και πάντα ήταν ενήμερος στις υποχρεώσεις του. Ήταν συνεργάτης του αδελφού του Γιώργου πρώην Δήμαρχου Νέας Σμύρνης, στις επιχειρήσεις των Σχολών Ωμέγα. Παντρεμένος με την Χαρ. Παπαθεοδώρου ήταν πατέρας δύο αγοριών.

ΧΑΡ. ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ (1926-2001)

Στις 9.6.2001 απεβίωσε και ενταφιάστηκε στο χωριό ο Χαρ. Ραφτόπουλος (Ζαχαράκης). Είχε παντρευτεί τη Δρεμισιώτισσα Δέσποινα Μαύρου με την οποία απέκτησε δυο αγόρια και μια κόρη. Κτηνοτρόφος, από τους τελευταίους που έχουν απομείνει στο χωριό που βοσκούσε τα πρόβατά του στο Διάσελο το καλοκαίρι και στη Λειβαδιά το χειμώνα.

ΝΤΙΝΑ ΚΟΜΝΑΚΟΥ-ΤΣΟΚΑ (1933-2001)

Στις 8 Αυγούστου 2001, ύστερα από αγώνα κατά της αρρώστιας της, απεβίωσε η Ντίνα Κορνάκου, θυγατέρα του Θεμιστοκλή και της Βασιλικής Τσοκά και εκπαιδύθη στο Α΄ Κοιμητήριο Αθηνών στις 9 Αυγούστου 2001. Την συνόδευσαν μέσα σε βαριά θλίψη και πόνο, η οικογένειά της, συγγενείς και φίλοι.

Έκανε μια όμορφη οικογένεια και από το γάμο της απέκτησε δύο αγόρια τον Αλέξανδρο, έγγαμο ήδη με την Ρούλα Δανιήλ και τον Θεμιστοκλή.

Ανήσχυο και δραστήριο άτομο αγωνίστηκε και εργάστηκε με ζήλο. Ανάλωσε από τη ζωή της τριάντα περίπου χρόνια προσφέροντας τις υπηρεσίες της στο σπίτι της Γαλήνης του Αγίου Κων/νου Κολωνού, όπου εσιτίζοντο τριάντα περίπου γέροντες, στο φιλόποτχο Ταμείο, και δια προσωπικών εισφορών βοηθούσε τους φτωχούς και τους έχοντες ανάγκη, όπως για τη λειτουργία του σπιτιού των αστέγων της ενορίας Αγίου Κων/νου Κολωνού.

Αγάπησε αυτούς τους ανθρώπους και έζησε με τον πόνο τους. Έδωσε πάρα πολλά από την αγάπη της και όχι μόνον για τους. Στην Κατοχή, για λίγο χρονικό διάστημα, η Ντίνα φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο Καλοσκοπής. Οι συμμαθητές της την θυμούνται για το αστραφετερό χαμόγελό της και την ευχάριστη και φιλική της διάθεση. Ας βρει λοιπόν τη γαλήνη στον κόσμο που σήμερα ζει.

ΑΡΓΥΡΩ ΝΙΚ. ΜΩΡΗ (1915-2001)

Στις 31 Αυγούστου και σε ηλικία 86 ετών έφυγε από τη ζωή, μετά από σύντομη ασθένεια, η Αργυρώ Νικ. Μώρη, το γένος Παναγιώτη Χριστοδούλου.

Η γιαγιά Αργυρώ γεννήθηκε και μεγάλωσε στην αγαπημένη της Κουκουβίστα.

Παντρεύτηκε με τον Νικ. Μώρη, με τον οποίο απέκτησε δυο αγόρια που της χάρισαν τρία εγγόνια. Μετά τον εμφύλιο πόλεμο εγκαταστάθηκε στην Αθήνα.

Η εκλειπούσα ήταν άριστη νοικοκυρά και μεγάλωσε τα παιδιά της με αγάπη και στοργή. Το φιλόξενο σπίτι της ήταν ανοιχτό σε κάθε φίλο και συγχωριανό της. Ήταν πρόσχαρη, πολύ αγαπητή, με το χαμόγελο πάντα στα χείλη και μια καλή κουβέντα για τον καθένα.

Τα τελευταία δώδεκα χρόνια τα πέρασε ξεκουράστα και ήρεμα μαζί με τον γιό της Παναγιώτη, τη νύφη της και τον εγγονό της. Ο θάνατός της άφησε ένα μεγάλο κενό. Η νεκρώσιμη ακολουθία έγινε στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο του Σωτήρος, στη θέση που ήταν για είκοσι χρόνια ο σύζυγός της. Στην τελευταία της κατοικία την συνόδευσαν οι συγγενείς της και φίλοι από την Αθήνα και το χωριό.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Κουκουβίστας που σε σκέπασε γιαγιά Αργύρω. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ (1910-2001)

Στις 15.6.2001 σε ηλικία 91 ετών, απεβίωσε η Αγγ. Κωστούρου, πλήρης ημερών. Ο θάνατός τη βρήκε στο νοσοκομείο της Λαμίας μετά από χειρουργική επέμβαση στο πόδι της.

Γεννήθηκε το 1910 στην Κουκουβίστα. Σε ηλικία 18 ετών παντρεύτηκε τον συγχωριανό μας Γιώργο Κωστούρου του Ιωάννου με τον οποίο απέκτησε τέσσερα παιδιά.

Τον αείμνηστο Πάνη, τον Βαγγέλη, την Παρασκευή και την Εθυμία. Ευτύχησε κατά την διάρκεια της ζωής της να δει, επτά εγγόνια και ένα δισέγγονο. Λάτρευε το χωριό, στο οποίο περνούσε αρκετό καιρό, ασχολούμενη με την μεγάλη της αγάπη, τα λουλούδια.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που την σκεπάζει.

ΒΑΣΙΛ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (1912-2001)

Στις 12 Ιουλίου 2011 απεβίωσε και ενταφιάστηκε στην Αθήνα η Βασιλική Παπαγεωργίου, σύζυγος του αξέχαστου δημοδιδασκάλου Ευθυμίου Παπαγεωργίου (της Χαμπλομαρίας), που για πολλά χρόνια προσέφερε τις υπηρεσίες του σαν Γραμματέας του Συλλόγου μας.

ΑΝΤΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

— Ο πρώην πρόεδρος του Συνδέσμου μας Πάκης Γιαννόπουλος, αντί μνημοσύνου της αξέχαστης συζύγου του Αθηνάς Γιαννοπούλου, πρόσφερε το ποσό των 500.000 για την ανακαίνιση του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής.

— Η Φιλίτσα Αλεξίου και τα τέκνα αυτής Βίκυ και Ιωάννης προσέφεραν το ποσό των 130.000 δραχμών για την ανακαίνιση της οροφής του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής, αντί μνημοσύνου για την συμπλήρωση πέντε χρόνων από το θάνατο του πατέρα τους και συζύγου Δήμου Αλεξίου.

Να είστε καλά να τους θυμάστε.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Πέθανε ο Χαράλαμπος Ραφτόπουλος, ο Χαράλαμπος του Ζαχαράκη, όπως τον ξέραμε όλοι. Με τον Χαράλαμπο ήμασταν φίλοι από παιδιά, πηγαίναμε μαζί στο σχολείο και όταν τελειώσαμε συνεχίσαμε να κάνουμε παρέα, στα πρόβατα. Πέρασαν τα χρόνια. Ήρθαν καταστάσεις ανώμαλες και σκορπίσαμε. Ήρθε ο εμφύλιος και γω έλαβα μέρος στον εμφύλιο από την μεριά των ανταρτών. Μετά από πολλές περιπέτειες βρέθηκα κάπου στα Βαρδούσια μαζί με άλλους αιχμαλώτους. Ο στρατός μας κατέβασε στη Σπερχειάδα και από κει στη Λαμία. Όταν τελειώσαμε με τις ανακρίσεις, μας άφησαν ελεύθερους. Παρέα με τον Πάνη Τσίγα γυρίζαμε άσκοπα στην πόλη της Λα-

μίας, την οποία πρώτη φορά βλέπαμε. Τυχαία συναντήσαμε το χωριανό μας, τον Χαράλαμπο του Ζαχαράκη, πιάσαμε την κουβέντα, τον ρωτήσαμε τί κάνει εκεί και μας είπε ότι μένει στο σπίτι του μπάρμπα του, του Βαγγέλη και δουλεύει στα κτήματά του. Όση ώρα μιλούσαμε ο Χαράλαμπος κοιτούσε συνέχεια τα πόδια μου, και αυτό γιατί οι αρβύλες που φορούσα ήταν τελείως διαλυμένες και τα πόδια μου βγαίνανε έξω απ' αυτές, γεμάτα από πληγές και αίματα. "Περιμένετε", μας είπε ο Χαράλαμπος "και θα γυρίσω". Μπήκε στο σπίτι και ξαναβγήκε κρατώντας ένα ζευγάρι πέδιλα. "Πάρτα μου είπε και φόρα τα". Πήρα τα πέδιλα, τα φόρεσα, και πέταξα τις αρβύλες στο διπλανό οικόπεδο. Όταν κάποιος σου προσφέρει κάτι δεν είναι βέβαια η αξία του, αλλά το πόσο ανάγκη το έχεις εσύ. Κι εμένα τα πέδιλα με σώσανε. Και βέβαια του Χαράλαμπου δεν του περισσεύανε, μπορεί να μην είχε κι άλλα... Πέρασαν τα χρόνια, χορτάσαμε όλοι, νοικοκυρευτήκαμε και μπήκαμε σε κάποια σειρά. Τα καλοκαίρια τώρα συναντιώμαστε στο χωριό και παριστάνουμε τον τουρίστα. Ο Χαράλαμπος πάντρευε το γιό του, είχε τραπέζι στο μαγαζί του Βλάχου και μεταξύ των καλεσμένων ήμουν κι εγώ. Κάποια στιγμή ήρθε ο Χαράλαμπος στο τραπέζι, ενώ τρώγαμε και πίναμε, εγώ σπκώθηκα, τον αγκάλιασα και τον φίλησα. Έτσι απλά. Όλοι απόρησαν βλέποντας τον Τούμπα να αγκαλιάζει και να φιλά τον Χαράλαμπο. Δεν αισθάνθηκα την ανάγκη να δώσω εξηγήσεις. Εμείς ξέραμε.

Σε άλλη συνάντηση με τον Χαράλαμπο, του είπα συγχαρητήρια για το σπίτι που έχτισε στο χωριό, κοντά στα μαγαζιά, δίπλα στη βρύση της Ποτίμης. Το έφτιαξα, μου είπε, να είναι κοντά να μπορώ όταν γεράσω, να βγαίνω στα μαγαζιά.

Τελικά όμως ο Χαράλαμπος αντί να βγαίνει στα μαγαζιά

*Αιωνία σου η μνήμη φίλε Χαράλαμπε,
εγώ και οι φίλοι σου θα σε θυμόμαστε
πάντα, όπως σε ξέραμε και σε ζούσαμε, κα-
λοσυνάτο και ευχάριστο.*

Παναγιώτης Γ. Τούμπας
Μοσχάτο.

Τα Όρια του Χωριού μας

του Αθαν. Παν. Κυριάκη

Τα όρια του χωριού μας, τα σημεία δηλαδή, που μας διαχωρίζουν από τα όμορα Δημοτικά Διαμερίσματα και πέρα από τα οποία δεν μπορεί να επεκτείνεται η κτηματική μας περιφέρεια, μας περιγράφει ο μόνιμος κάτοικος του χωριού μας, εβδομηνταεξάχρονος Αθαν. Κυριάκης, ο οποίος μάλιστα είχε μια περιπέτεια φέτος με την υγεία του. Του ευχόμαστε πάντα να είναι υγιής.

Έχω την ευχαρίστηση, όσο τουλάχιστον με βοηθάει η μνήμη μου, να γράψω προς το Σύλλογό μας και τον αξιότιμο πρόεδρο Αθαν. Μαλεβίτση, τα όρια της κοινότητας Καλοσκοπής, όπως εγώ τα γνωρίζω από την εποχή που τα περπατούσα ως βοσκός και επιθυμώ να τα κάνω γνωστά στους συντοπίτες μου, για να ξέρουν μέχρι πού φτάνει η κτηματική περιουσία του χωριού μας.

Την περιγραφή αρχίζω από τα ιστορικά Μνήματα, γιατί εκεί οι πρόγονοί μας πολέμησαν στα Αρβαντοχώρια τους Τούρκους. Τα Μνήματα είναι δίπλα στο δρόμο, ένας δρόμος έρχεται από την Καλοσκοπή και ένας από τη Δρέμισσα. Για να είναι σωστή η περιγραφή μου θα βαδίσουμε δεξιά από το μονοπάτι προς τα Γούπατα (Φτερόλακα), αφήνοντας αριστερά μας τα Φαραίικα χωράφι, βγαίνουμε στη ράχη Στενόμαντρο και Πλατί Τσιμάρι. Βαδίζοντας πλάι στα βράχια φτάνουμε στην Κακιά Σκάλα. Από εκεί ένας βατός δρόμος μας οδηγεί στη σπηλιά του Γερωντόβραχου και στη συνέχεια στα Κόκκινα Λιθάρια.

Κατεβαίνουμε στο Διασελόρεμα περνάμε μέσα από το τσιμάρι όπου συναντάμε δύο κοτρώνες, μπινιάρες. Εκεί ερχόταν ένας βατός δρόμος από το λιβάδι Κριθαρόλακα της Δρέμισσας και έβγαινε στο Διάσελο όπου στάλιζαν τα πρόβατα του χωριού μας.

Ανεβαίνουμε στο Γελαδόγρικο, εκεί ένα μονοπάτι λέγεται μονοπάτι του Ράφτη και έχει την ιστορία του. Δηηγούνται ότι ένας ράφτης Καλοσκοπίτης είχε πρόβατα τα οποία πέρασε στο μονοπάτι και όσα κριάρια είχαν κέρατα, έπεσαν στο γκρεμό και σκοτώθηκαν. Το μέρος ήταν πέτακας (βραχώδης).

Νότια η Καλοσκοπή και βόρεια η Πανουργιά, συνέχεια από επάνω η Νεραϊδόλακα, ήταν λένε πολλές νεραϊδες εκείνα τα χρόνια γι' αυτό τη λένε έτσι, για

αυτές που περιπλανιόνταν στο δάσος.

Συνέχεια, βαδίζουμε προς τη διασελοπλαγιά έως από πάνω από τον Κριαλόσταλο. Κατηφορίζουμε απέξω από τον Κριαλόσταλο και κατεβαίνουμε προς το Σκασμάδα. Στον Κριαλόσταλο βγαίνουμε έξω. Είναι τα τρία σύνορα, ανατολικά η Καλοσκοπή, δυτικά η Πανουργιά και νοτιοδυτικά η Σεγδίτσα (το Προσήλιο). Συνέχεια κατηφορίζουμε στην πλαγιά της Σκασμάδας, συναντάμε τη σπηλιά της και κατεβαίνοντας στο ρέμα της Σκασμάδας περνάμε απέναντι στα βράχια όπου σταλίζουν και κοιμούνται τα πρόβατα του κτηνοτρόφου Μητάλα από το Προσήλιο. Έχουν το δικαίωμα όταν σκαρίζουν αφού περάσουν το ρέμα να πίνουν νερό και κατόπιν να επιστρέφουν προς τα λιβάδια του Καρβούνη. Από το τσιμάρι συνέχεια βγαίνουμε επάνω στη Λακοπούλα στο Μικρό Δοκίμι του Διάσελου. (Μεγάλο λιθάρι που δοκίμαζαν τη δύναμή τους οι άντρες. Δυστυχώς πληροφορούμε ότι μας το έκλεψαν). Τη Σκασμάδα την έχουμε αγοράσει από τον τσέλιγκη Λακαφώση από τα χωριά της Βουνιχώρας, το έτος 1930. Το συμβόλαιο βρίσκεται στην Άμφισσα. Το Διάσελο μας το πούλησε ένας τούρκος μπέης πριν από το 1821. Το είχε τσιφλικι. Κάποιον Αύγουστο αρώστησε ο Μπέης και τον κατέβασαν στο 51ο χλμ. Μπροστά από τον άρρωστο πέρασαν οι Δρεμισσιώτες να πάνε στην Άμφισσα χωρίς να τον πάρουν. Μετά πέρασαν οι Κουκουβιστιανοί και βρήκαν τον τούρκο μπέη να ψήνεται στον πυρετό. Τον έβαλαν καβάλα σ' ένα μούλαρι και τον πήγαν στα Σάλωνα. Την άλλη χρονιά ο τούρκος πούλησε το Διάσελο στην Κουκουβίστα γιατί θυμήθηκε το καλό που του έκαναν σώζοντάς του τη ζωή και μας προτίμησε. Έτσι έγινε δικό μας.

Το 1954 μετά την γερμανική κατοχή, ο Πάνος Κυριάκης, μαζί με ένα χωροφύλακα, ένα φαντάρο καθώς και τρεις χωριανούς, μεταξύ των οποίων και ο Γιάννης Ράπτης, είχαν εντολή να διώξουν απ' το λιβάδι Διάσελο, τέσσερα κοπάδια πρόβατα όπου βοσκούσαν παράνομα και διεκδικούσαν την κατοχή του οι Σεγδίτσιώτες. Η εντολή πραγματοποιήθηκε. Για εκδίκηση, όμως, το 1946, πήγε ο Παναγός Ευθ. Βακλαϊδης και ο Νικόλ. Μαλίσσιος στο πάνω Μακρυλάκωμα και σκότωσαν τον οικογενειάρχη Πάνο Κυ-

ριάκη όταν βοσκούσε τα πρόβατά του και άφησε χήρα τη γυναίκα του Μάρθα. Στις 25 Ιουνίου ημέρα Τρίτη. Ο Πάνος ήταν 47 ετών και είχε πολύ τάλαιπωρηθεί. Μάλιστα, στην εκστρατεία της Μικράς Ασίας το 1922, πιάστηκε αιχμάλωτος και έμεινε στη φυλακή ενάμιση χρόνο, μέχρι που έγινε η ανταλλαγή των αιχμαλώτων. Με το γεγονός της δολοφονίας του, το Διάσελο βάρφηκε με αίμα.

Συνεχίζουμε την πορεία μας με την περιγραφή των ορίων του χωριού μας. Από το μικρό Δοκίμι ανεβαίνουμε επάνω στην έξω Μπραιίλα. Μπροστά μας η Μακριά Λάκα και στην άκρη της, κατά την πλευρά του Κούκου της Σιγδίτσας - Λιθαρόστρουγγα και τη ράχη Καπεσίτσας είναι το λιβάδι Γερογιώργη. Από τη ράχη Καπεσίτσας κατεβαίνουμε κατά την Τρούπη στην κορυφή της Λάκας ήταν ένας έλατος όπου στάλιζαν τα πρόβατα της Κουκουβίστας. Ευθεία κάτω είναι η στρούγγα της Σιγδίτσας και σε απόσταση 20 μέτρων τα όρια της Καλοσκοπής. Εκεί ήταν ένας έλατος. Μετά γυρίζουμε στο τσιμάρι αριστερά στα τρία σύνορα. Νοτιοδυτικά η Σεγδίτσα, ανατολικά η Βάριανη και προς βορά η Καλοσκοπή. Συνέχεια βγαίνουμε στο τσιμάρι που ήταν τα Βλαχοκόνακα. Εκεί επί τουρκοκρατίας έρχονταν οι βλάχοι από τους Τσουκαλάδες με τα πρόβατά τους και ένα καλοκαίρι η κοινότητα της Καλοσκοπής τους έδιωξε, γιατί απέβλεπαν σε κατοχή του λιβαδιού. Αυτή προέβλεπαν αντίσταση με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 2-3 άτομα και την τοποθεσία την ονόμασαν "στους σκοτωμένους". Οι βλάχοι απομακρύνθηκαν ύστερα από τα γεγονότα αυτά. Από το τσιμάρι στα Βλαχοκόνακα βγαίνουμε στη Βαργιανίτικη Λούτσα (ράχη Τροπολειρίτσας. (Εκεί συννορεύουν η Βάριανη με τα Καστέλια. Ανατολικά η Βάριανη και Καστέλια, δυτικά η Καλοσκοπή. Συνέχεια προς το δρόμο της Λειρίτσας το επάνω μέρος τα βράχια όπου είναι οι αγριοκυδωνιές και ξανοίγουμε στα δύο Γούπατα. Μετά το σύνορο βγαίνει στο πρώτο γούπατο με τα ελατάκια. Πηγαίνοντας πιο χαμηλά βγαίνουμε στη Κορομηλιά και από εκεί στις Κρανιές κάτω στο ρέμα του Στεφάν

το Λιβάδι. Ευθεία κάτω φτάνουμε στου Τζιλ το ρέμα. Στρίβουμε δεξιά και οδηγούμαστε στο ρέμα της Κάνιανης. Εκεί είναι το όριο των χωριών Καστέλια - Οινόχωρι - Κουκουβίστα. Γυρίζοντας προς τα επάνω (την πλευρά του Οινόχωριου) βγαίνουμε στον Αη Λιά. Συναντάμε το βατό δρόμο Καλοσκοπής - Οινόχωριου και προχωρούμε προς την κορυφή της Ψηλής Ράχης. Περνάμε το δρόμο και βαδίζοντας στο χώρο της Ψηλής Ράχης συναντάμε το χωράφι του Αγγελή Σίμου. Εκεί υπήρχε δρόμος που πήγαινε στα παλιά χωράφια. Τα λέγανε παλιοχώραφα. Ήταν τα χωράφια του Κων. Κασανιώτη, του Κρίκα, του Κυριάκη. Και προχωρώντας βγαίνουμε στη ράχη με τα πέντε δένδρα. Εκεί σταλίζανε τα πρόβατα. Από ένα βάτο μονοπάτι φτάνουμε στη Βλαχόστρατα. Στο σημείο αυτό συναντιούνται τα τρία χωριά. Σκλήθρο, Οινόχωρι, Καλοσκοπή. Ανεβαίνοντας συναντάμε το μνήμα του Κωστάκη. Είχε σκοτωθεί κάποιος Κωστάκης, αγνώστων λοιπών στοιχείων και ενταφιάστη-

κε εκεί. Συνεχίζουμε την πορεία μας και ανεβαίνουμε στη ράχη στα Μάρμαρα. Εδώ τα νερά γέρνουν ανατολικά προς Σκλήθρο, δυτικά η Καλοσκοπή. Ανεβαίνουμε στη ράχη της Κορομηλιάς και εκεί είναι το όριο της Καλοσκοπής - Παύλιανης - Σκλήθρου. Η Παύλιανη προς βορρά, η Καλοσκοπή προς Νότο. Επιστρέφουμε προς το ρέμα της Αγίας Τριάδας, στο ρέμα του Διακονιάρη. Εκεί ζούσε κάποτε μόνος ένας άνθρωπος σε μια καλύβα και συντηρούνταν από ελεημοσύνη. Ανεβαίνουμε στα Γιωργιανέικα. Εκεί είναι τα Κωστουρέικα χωράφια και συναντάμε την άσφαλο Καλοσκοπής - Παύλιανης στο χώρο του Ξενοδοχείου του Αυγερινού, ακολουθώντας το ύψωμα δεξιά του δρόμου φτάνουμε στη ράχη του Πυργάκη. Από τη ράχη του Πυργάκη, κατεβαίνουμε προς τις Βρύζες όπου συνορεύει η Παύλιανη, η Πανουργιά και η Καλοσκοπή. Ευθεία κάτω βγαίνουμε στις Λάκες στις Βρύζες όπου συναντάται αμαξωτός δρόμος Καλοσκοπής - Πανουργιάς. Περνάμε το δρόμο

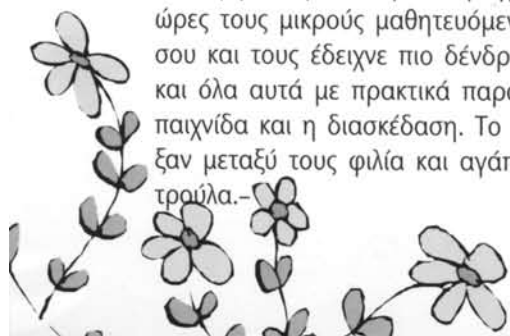
και βγαίνουμε στη ράχη της Σπουργιές, τοποθεσία Καλοσκοπής, ανάμεσα στο χωράφι του Αδάμ Κυριαζή και Κοβιτσιή Κυριάκη. Από εκεί κατεβαίνουμε στις Σπουργιές και ανεβαίνουμε προς το Ξεροβούνι, στα κάτω Σφοντάμια τοποθεσίες της κοινότητας Καλοσκοπής. Στη ράχη στα Δρακοπατήματα είναι η στρούγγα της Πανουργιάς. Στην άκρη της στρούγγας είναι τα σύνορα Πανουργιάς - Καλοσκοπής. Στη Λάκα Ξεροβούνι είναι του Τσελεπή το πηγάδι. Ο τσέλιγκας Τσελεπής είχε φτιάξει ένα χώρο για να μαζεύεται το νερό της βροχής και να πλένει τα καρδάρια και τις τσαντίλες του. Στη συνέχεια βγαίνουμε στην άλλη άκρη του Ξεροβουνίου και κατηφορίζουμε προς τα Μνήματα και κοντά στα Ζουγρέικα χωράφια συναντάμε τα όρια των δύο χωριών, Πανουργιάς - Καλοσκοπής στο δίστρατο όπου ξεκινήσαμε και κάναμε έναν ολόκληρο γύρο....

Μαθήματα Περιβάλλοντος

Αν εξαιρέσει κανείς την ωραία βραδιά που μας χάρισε και φέτος με δημοτική μουσική και χορό την παραμονή της Παναγίας στο προαύλιο της Μεγαλόχαρης ο Σύλλογος Λαμίας και την εκδήλωση των νέων μας παιδιών στο Κεφαλόβρυσσο, ο Σύνδεσμός μας δεν τήρησε το πρόγραμμα για τις Αυγουστιάτικες βραδιές πολιτισμού που εδώ και πολύ καιρό έχει καθιερώσει. Και ο λόγος είναι γιατί η αίθουσα του ανακαινισμένου κτηρίου δεν ήταν έτοιμη, η πλατεία ήταν φορτωμένη με οικοδομικά υλικά, αλλά κυρίως, για το γεγονός, ότι είμαστε επιβαρυνμένοι με μεγάλες δαπάνες (επανεγκατάσταση στην αίθουσα εκδηλώσεων, ανακαίνιση Ιερού Ναού κ.λπ.)

Δεν ξεχάσαμε όμως τη νέα μας γενιά και μάλιστα τα παιδιά ηλικίας 4 - 14 ετών. Έτσι αναθέσαμε στη Δημητρούλα Νικοπούλου (το γένος Κολλύρη) που είναι απόφοιτος της Γυμναστικής Ακαδημίας, δασκάλα ρυθμικής και μπαλέτου, επιπλέον δε, έχει ειδικευθεί σε θέματα περιβάλλοντος, να ασχοληθεί με τα παιδιά. Έτσι συγκέντρωνε κάθε μέρα 25 - 30 μικρά παιδιά και μαζί τους συνδύαζε μαθήματα περιβάλλοντος και παιχνίδι. Δηλαδή υπέδειξε στα παιδάκια όλα τα αντιπροσωπευτικά είδη των δένδρων και φυτών του χωριού.

Σύμφωνα με το ωραίο πρόγραμμα που είχε καταρτίσει η Δημητρούλα οδηγούσε τις πρωινές και απογευματινές ώρες τους μικρούς μαθητευόμενους στο ειδικό περιβάλλον της Κακοτράχης, του Αγιαννάκη ή του Κεφαλόβρυσσου και τους έδειχνε πιο δένδρο λέμε πλάτανο, ποιο καρυδιά, ποιο έλατο, το τσάι, τη ρίγανη, το γκορμπένι κ.λπ. και όλα αυτά με πρακτικά παραδείγματα σε χαρτόνια που είχε ετοιμάσει η δασκάλα μας. Δεν έλειπαν βέβαια τα παιχνίδια και η διασκέδαση. Το αποτέλεσμα ήταν καταπληκτικό. Τα παιδιά έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον και ανέπτυξαν μεταξύ τους φιλία και αγάπη. Από εμάς όχι απλώς εύγε αλλά και καλή αντάμωση την επόμενη χρονιά Δημητρούλα.-

Εισφορές για την Ανακαίνιση της Εκκλησίας μας

68 Πάκης Γιαννόπουλος στη μνήμη της συζύγου του Αθηνάς	500.000	54 Οικ. Ηλία Μπουριτζάλα (Λαμία) στη μνήμη Δημ. Μουστάκα & Αγγ. Κωστούρου.....	20.000
524 Τσιρώνη Ανθούλα στη μνήμη των γονέων της Στέργιου και Ευθυμίας	10.000	55 Μουστάκα Παρασκευή στη μνήμη του συζύγου της Δημ. Μουστάκα	50.000
36 Μαλιβίτση Κων/να Ηλ.....	20.000	56 Αποστολόπουλος Γιάννης στη μνήμη του πατέρα του	100.000
37 Εκκλησίασμα δια χειρός Χαμηλού Νικολάου Β.....	70.000	57 Κορνάκος Δημ. στη μνήμη της συζύγου του Ντίνας Κορνάκου	150.000
38 Εκκλησίασμα δια χειρός “ “	116.500	58 Μαλεβίτση Μαριάννα του Αθανασίου	100.000
39 Πατήρ Γεώργιος.....	20.000	59 Καϊμενάκης Χρήστος	30.000
40 Τσουλανδρή Χρυσούλα.....	20.000	60 Παπαγιαννακόπουλος Ιωάννης	50.000
41 Μώρης Γεώργιος του Παναγ. (Θεσ/νίκη)	50.000	61 Χασιακού Φρόσω	20.000
42 Χριστοδούλου Παναγιώτης του Γεωργίου	50.000	62 Οικ. Νικ. Ζούγκου	20.000
43 Κωστούρου Μαρία του Χρ.....	5.000	63 Βασιλίας Χαμηλός.....	20.000
44 Πριόβολος Γεώργιος του Νικ.....	10.000	64 Οικ. Νικ. Π. Μώρη.....	50.000
45 Πάντου Δήμητρα, Ράπη Κατερίνα, Μαρία & Δημήτρης Αντωνίου, πουλώντας ρίγανη σε χωριανούς φίλους	20.000	65 Μαρία Γληγόρη (Κωστάκου, Νέα Μάκρη)	10.000
46 Αναγνωστοπούλου Κυρίτση Τασία (Κόρινθος).....	5.000	66 Ε. & Α. Διαμαντόπουλος Α.Ε.	50.000
569 Ραπόπουλος Ζαχαρίας του Ιωάννου	30.000	67 Οικογ. Φιλίτσας Δήμου Αλεξίου αντί μνημοσύνου για την συμπλήρωση πέντε χρόνων από το θάνατο του συζύγου και πατέρα τους Δήμου Αλεξίου	150.000
570 Κατσούρης Μιχάλης (εγγονός Ζαχαρ. Ι. Ραπόπουλου)	5.000	69 Κροντηράς Αντώνης (εγγονός Θεμ. Πριόβολου) ..	100.000
47 Αντωνίου Μαρία του Δημ.	20.000	70 Γαρουφαλιά Ι. Τσαμπάου	25.000
48 Μώρης Παναγιώτης του Νικολάου στη μνήμη της μητέρας του Αργυρώς Μώρη	50.000	71 Νικολ. Κ. Αντωνίου	50.000
49 Οικ. Λευκαδίτη Χρήστου στη μνήμη των γονέων του	50.000	72 Μαρία Κ. Αντωνίου	50.000
50 Οικ. Κυριαζή Παναγ. Μιλτ. στη μνήμη των γονέων .	50.000	73 Τριαντ. Δημ. Ποδάρας	30.000
51 Οικ. Καραγιάνη Νικολάου	50.000	74 Αθανάσιος Κωστούρος του Αγγελή	40.000
52 Οικ. Δανιήλ Νικολάου στη μνήμη Ντίνας Κορνάκου	20.000		
53 Τριανταφύλλου Ευθυμία συζ. Αντωνίου στην μνήμη Δημ. Μουστάκα & Αγγ. Κωστούρου.....	20.000		

Τις εισφορές σας για την ανακαίνιση του Ι. Ναού Αγίου Γεωργίου να τις καταθέτετε στον αριθμό λογαριασμού της Εμπορικής Τράπεζας 51098706, ενημερώνοντας παράλληλα και τον Σύνδεσμο. Σας ευχαριστούμε.

Διορθώσεις & Συμπληρώσεις Τηλεφώνων του Χωριού

Αλεξίου Αθανάσιος Α.	61246	Κωστούρου Γιαννούλα Γ.	61467
Αξιώτου Αικατερίνη Κ.	61026	Κωστούρου Κων/να Λ.	61285
Αρβανίτου Μαρία Β.	61037	Ματθαίου Ευθύμιος Χαρ.	61029
Αυγερινός Αναστάσιος Ν.	61259	Ματθαίου Κων/νος Χαρ.	61226
Βάρσος Παναγιώτης Ι. (εργολάβος οικοδομών) .	61281	Πολίτης Μιχάλης Α.	61451
Βλάχος Παναγιώτης Ε. (Παντοπώλης)	61218	Ραποπούλου Καλομοίρα Ζ.	61255
Δανιήλ Περικλής Μ.	61116	Σκούφος Παναγ. (σνάκ μπαρ, πιτσαρία)	61471
Ευσταθίου Μαρία Ι.	61296	Τσαμτζής Ανδρέας Ν.	61001
Καϊλης Νικόλαος Δ.	61446	Χαμηλός Αριστείδης Γ.	61041
Κάλλης Ευθύμιος Ι.	61067	Χαμηλός Γεώργιος Δ.	61454
Καλογήρου Ιωάννης Αργ.	61300	Χαμηλού Κατίνα Ν.	61484
Κουμπούρης Γεώργιος Λ.	61479	Χριστοδούλου Νικόλαος Π.	61461
Κυριάκης Αθανάσιος Π.	61475		

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	<u>ΔΡΧ.</u>		<u>ΔΡΧ.</u>
505 Τσόχλα Κατίνα	5000	542 Κιτσόπουλος Ιωάννης (Ελευσίνα)	5.000
506 Κωστούρου Μαρία Χρ. στη μνήμη του συζύγου της Χρήστου και των πεθερικών της	5.000	543 Παπαδοπούλου Μαρία του Κωσ.	5.000
508 Οικ. Ζωνατιώτη Θεόδωρου (Φίλος Ν. Αναγνώστου)	10.000	544 Αυγερινός Κωνσταντίνος Ν. (Ζώγος)	5.000
509 Ρούλιας Χρήστος στη μνήμη Γεωργ. Αποστολόπουλου	2.000	546 Ραπτόπουλος Αθανάσιος στη μνήμη του αδελφού του Χαράλαμπου Ραπτόπουλου	10.000
510 Μπουκουβάλας Απόστολος στη μνήμη των γονέων του	5.000	547 Τσαλκάκη Μορφούλα στη μνήμη του πατέρα της Γ. Τσουλανδρή και της νύφης της Γεωργίας	5.000
511 Μαλιβίτση Ελένη Αθ. (Θεσ/νίκη) για την Αγία Παρασκευή	5.000	548 Τσουλανδρή Χρυσούλα στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου	5.000
512 Χαμηλός Γεώργιος (Μητράκης)	10.000	549 Κυριαζής Αθανάσιος του Κων.	10.000
513 Σκουρτιά Ασημίνα, Θεσ/νίκη	5.000	550 Καραϊσκου Αθανασία (Θεσσαλία, κόρη Μεμέμιου)	5.000
514 Δανιήλ Ζωή στη μνήμη του πατέρα της	2.000	551 Μεμέμιος Ηλίας Παναγ. στη μνήμη των γονέων του & αδελφών του	5.000
515 Βασιλοπούλου - Μαλιβίτση Σούλα	5.000	552 Αναγνωστοπούλου - Κυρίτση Τασία (Κόρινθος)	5.000
516 Μαύρος Παναγιώτης (Σεργούλα Δωρίδος) στη μνήμη Γεωργίου Αποστολόπουλου	8.000	554 Φίκας Περικλής	5.000
517 Αλεξίου Αθανάσιος στη μνήμη του αδελφού του Άγγελου Αλεξίου	5.000	555 Μαλιβίτση Ελένη (Θεσ/νίκη) στη μνήμη του συζύγου της Αθανασίου Μαλιβίτση	3.000
518 Τσίγας Δημήτριος Κ. στη μνήμη του πατέρα του Κων/νου και του θείου του Παναγιώτη Χαράλαμπους	5.000	556 Παναγιωτοπούλου Ευθυμία (Ξυλικοί) στη μνήμη του συζύγου της και των γονέων της	5.000
519 Τσίγας Ευάγγελος Κ. στη μνήμη του πατέρα του Κων/νου και του θείου του Παναγιώτη Χαράλαμπους	5.000	557 Αδάμ Άγγελος (Λιβαδιά)	5.000
520 Μήτσης Ιωάννης	20.000	558 Κωστούρος Δημήτριος Π. στη μνήμη Κωστούρου Γ. Κούλας	5.000
522 Παπανικολάου Παναγιώτης (Λιβαδιά)	10.000	559 Κωστούρος Δημήτριος Π. στη μνήμη Αγγέλης Κολλύρη	5.000
523 Τσιρώνη - Στρατούλη Ιωάννα στη μνήμη των γονέων της Στέργιου και Ευθυμίας Τσιρώνη για την Αγία Παρασκευή	10.000	560 Κουμπούρη Αγγελική Ιωάννη στη μνήμη του πατέρα της Πάνου Κυριάκη	5.000
525 Δεστούνη - Αλεξίου Αλεξάνδρα (Καναδάς) στη μνήμη του θείου της Άγγελου Αλεξίου & Γεωργίου Αποστολόπουλου	10.000	561 Ποδάρας Γεώργιος Τριαντ. στη μνήμη των αδελφών του Ιωάννη & Βασιλείου Ποδάρα	10.000
526 Οικ. Αθανασίου Αλεξίου (Καλοσκοπή) στη μνήμη των αδελφών τους Άγγελου, Παναγιώτη & Μαρίας	10.000	562 Τούμπας Παναγιώτης του Γ. στη μνήμη του φίλου του Χαράλαμπου Ραπτόπουλου	10.000
527 Εφορος Γεώργιος	10.000	563 Μπουκουβάλας Ευθύμιος Γ. στη μνήμη των γονέων του	5.000
528 Παναδικολάου Γεώργιος Παναγ. (Λιβαδιά)	5.000	564 Σαρίδη - Φίκα Βασιλική στη μνήμη του πατέρα της	10.000
529 Βαρδάκης Κων/νος	6.000	565 Μπουκουβάλας Ιωάννης Δ. στη μνήμη των γονέων του	5.000
530 Ζύγουρα Μαρία στη μνήμη Αντωνίου & Παναγιώτας Μπασταρδή & συζύγου της Αριστείδη Ζύγουρα	10.000	566 Μπουκουβάλας Δήμος Ι., Θεσ/νίκη	5.000
531 Βασιλείου Δήμητρα Β. στη μνήμη Ηλίας Μαλεβίτση & Αντώνη Μεθενίτη	5.000	567 Λεβέντης Κώστας	5.000
532 Παπανικολάου Χρυσούλα στη μνήμη του συζύγου της Θεοχάρη και Παναγιώτη Παπανικολάου	5.000	568 Φίκα Ελένη στη μνήμη των γονέων της	5.000
533 Παπανικολάου Παναγιώτης Θ. (Γερμανία) στη μνήμη Ηλίας Μαλιβίτση & Αντώνη Μεθενίτη	5.000	571 Σφίκας Ιωάννης (Σπερχειάδα)	5.000
534 Χασιακού Γεωργία στη μνήμη του συζύγου της ιερέως Παναγιώτη Χασιακού	5.000	572 Τούμπας Βασίλειος του Κ. (Ν. Φιλαδέλφεια)	10.000
535 Νταλίπη - Βλάχου Αθηνά	5.000	573 Μαλιβίτσης Ευθύμιος του Δημ. στη μνήμη των γονέων του	5.000
536 Πλατανιάς Γεώργιος του Γεωργίου	5.000	574 Σιότροπος Κων/νος στη μνήμη του πατέρα του Χαράλαμπου Ραπτόπουλου	20.000
537 Κωστούρος Αθανάσιος του Άγγελή	5.000	575 Πάκης Γιαννόπουλος στη μνήμη Ντίνας Κομνάκου	20.000
538 Κωστούρου Ελένη Αθ.	2.000	576 Φιλίτσα Αλεξίου	10.000
539 Κάλλης Βασίλειος Αρτ.	2.000		
540 Νίκου Κων/νος	2.000		
541 Κυριάκης Αθανάσιος, Καλοσκοπή	5.000		

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΑΚΟΦΩΛΙΑΣ

Το μυστήριο που έκρυβαν και εξακολουθούν να κρύβουν μέχρι να εξερευνηθούν από ειδικούς οι δυσπρόσιτες και σκοτεινές τρύπες (κενοί χώροι) του βράχου της Κορακοφωλιάς, προσέλκυσε την περιέργεια τεσσάρων χωριανών μας, παιδιών που αποπειράθηκαν να γίνουν αυτοί οι νέοι Πετρόχειλοι και ν' ανακαλύψουν τα μυστικά τους, χωρίς βέβαια κανένα σχετικό εξοπλισμό. Η αρχική σύλληψη του σχεδίου ήταν απλή. Θα ανεβούμε στο βράχο, θα προχωρήσουμε στη σπηλιά, θα βρεθούμε σ' ένα μαγευτικό παράδεισο. Τα πράγματα όμως εξελίχθηκαν σε μια απροσδόκητη περιπέτεια. Να πως μας την περιέγραψαν οι πρωταγωνιστές της:

Ήταν καλοκαίρι του 1951. Είμασταν τέσσερις αχώριστοι παιδικό φίλοι και ξεκινήσαμε για την καθιερωμένη βόλτα μας στο δάσος και τα βουνά που από μικρούς όταν γυρίζαμε με τις κατσίκες μας γοήτευε η ομορφιά τους. Εξάλλου ήταν και η μοναδική μορφή διασκέδασης για την εποχή της κατοχής και του εμφύλιου.

Το σχέδιο καταστρώθηκε εύκολα. Όλα θα πήγαιναν κατ' ευχήν. Στόχος η Κορακοφωλιά. Ο μεγάλος βράχος ύψους 100 μέτρων και πλάτους 1000 περίπου και συνέχεια η κορυφή της Λειρίτσας (οροσειρά της Γκιώνας). Στο μέσο του βράχου υπήρχαν πολλά κενά (τρύπες) σε μία από αυτές, ύστερα από πρόταση του Μίλτου, αποφασίσαμε ν' ανεβούμε και αφού προχωρήσαμε να δούμε το βάθος και το πλάτος της. Το ανέβασμα ήταν δύσκολο γιατί το ύψος μέχρι τη μέση του βράχου ήταν μεγάλο. Δεν απογοητευτήκαμε, μας βοήθησε ένα κοντολίτσι. Το τραβήξαμε προς το βράχο και ένας ένας αρχίσαμε το σκαρφάλωμα. Με στηρίγματα σε προεξο-

χές, από πέτρες και σε τούφες από θάμνους πιανόμασταν και σιγά σιγά ένας μετά τον άλλο φτάσαμε στο αρχικό στόμιο μιας μεγάλης σπηλιάς. Με βηματισμό αρχίσαμε να προχωράμε σε αρκετή απόσταση και με το φυσικό φωτισμό της εισόδου. Στη συνέχεια αναγκαστήκαμε να ανάψουμε τον ένα και μοναδικό φακό που διαθέταμε. Όσο όμως προχωρούσαμε στο βάθος διαπιστώσαμε ότι η είσοδος γινόταν στενή και αναγκαστήκαμε να συρθούμε με την κοιλιά. Ενώ όμως είχαμε προχωρήσει σε αρκετό βάθος, ο φωτισμός μας ήταν αμυδρός και μεταξύ μας μόλις διακρινόμασταν. Ο Γιαννάκης άρχισε να φοβάται και μόλις άκουσε το Μίλτο να λέει "ρε που πάμε" και το Νίκο ν' απαντάει "θα χαθούμε", τόβαλε στα κλάματα και θυμήθηκε τη манούλα του. "Μανούλα μου πού είσαι", "σκάσε, τι φοβάσαι" απαντάει ο Κώστας. "Θα προχωρήσουμε λίγο και μετά θα βγούμε".

Σε μια στιγμή ο Νίκος φώναξε ότι βλέπει ένα μεγάλο άνοιγμα και σέρνοντας προς τα εκεί κουτσά, στραβά βρεθήκαμε σε μία μεγάλη σάλα με σταλαγμίτες και σταλακτίτες. Γεγονός που μας παραξένεψε πάρα πολύ. Το θαυμάσαμε και πήραμε κομμάτια για ανάμνηση. Απρόσμενα και τρομαγμένοι ο Μίλτος φωνάζει ότι η δύναμη της μπαταρίας εξασθενεί και πρέπει να επιστρέψουμε σύντομα πριν μας εγκαταλείψει ολοσχερώς. Επιστροφή πίσω ολοταχώς. Ελα όμως που δεν βρίσκαμε την έξοδο γιατί δεν είχαμε προβλέψει ν' αφήσουμε σημάδια. Και αρχίζει η περιπλάνηση. Για αρκετή ώρα (χωρίς ρολόγια βέβαια), πέφταμε από αδιέξοδο σε αδιέξοδο. Η θέση μας γινόταν πολύ δύσκολη. Η ατμόσφαιρα αποπνικτική. Μικρά έντομα με σκούρο χρώμα άρχι-

σαν να συγκεντρώνονται γύρω μας. Μιας έπιασε κρύος ιδρώτας. Κοιταζόμαστε με την αγωνία ζωγραφισμένη στα πρόσωπά μας, τί γίνεται τώρα; Ερευνήσαμε πολλά ανοίγματα, αλλά όλα αδιέξοδα. Πουθενά φως.

Σταθήκαμε για λίγο σιωπηλοί και σκεπτικοί. Κάποιος είπε το «πάτερ ημών» και όλοι κάναμε το σταυρό μας. Η τρεμούλα μας κυρίευε και τα πρόσωπά μας είχαν γίνει κόκκινα. Κάπου, κάπου κάναμε καμιά πρόταση παρηγορίας, αλλά μας καθήλωνε ο Γιαννάκης που όλο μωξόκλαιγε, ψυχόσερνε και επικαλούνταν το όνομα της μάνας του.

Δεν ξέρω όμως πια αόρατη δύναμη μας υπέδειξε ένα άνοιγμα που το ακολουθήσαμε και για καλή μας τύχη μας βγήκε σε καλό. Δεν μπορώ να θυμηθώ την απόσταση που είχαμε διανύσει, γιατί ούτε ρολόγια είχαμε να μετρήσουμε το χρόνο, ούτε ηρεμία για να εκτιμήσουμε την απόσταση. Απλά για μια στιγμή μας χτύπησε ένα ελαφρό αεράκι. Τότε και οι τέσσερις φωνάξαμε: "σωθήκαμε!!".

Το τελευταίο πρόβλημα που αντιμετωπίσαμε ήταν το πώς θα κατεβαίναμε από τον απότομο και ψηλό βράχο της Κορακοφωλιάς. Διαπιστώσαμε ότι δίπλα στην είσοδο ήταν μια μεγάλη γκορμπενιά που τη χρησιμοποιήσαμε σαν τριχιά για να μην πω σαν σκάλα που με ένα σωρό γρατζουνιές ένας ένας με τη σειρά κατεβήκαμε και τραβήξαμε σιωπηλοί για τα σπίτια μας. Την περιπέτειά μας την κρατήσαμε κρυφή.

Σήμερα, χάρη στο Δελτίο, τη βγάλαμε στην δημοσιότητα.

Αφηγητής: Κων. Νικ. Αυγερινός (Ζώγος), λοιποί της συντροφιάς: Μιλτιάδης Κ. Τσόχλας (Καλύβας), Νίκος Β. Χαμηλός (Μοίρας), Γιάννης Μαλιβίτσας (Χλιάρας).

Η ΘΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Στο τέλος του τρέχοντος έτους λήγει η θητεία του σημερινού Δ.Σ. του Συνδέσμου μας και σύντομα θα κληθούμε για την εκλογή νέων μελών που θα ρυθμίσουν την πορεία του για την ερχόμενη διετία. Στο διάστημα αυτό θα πρέπει να σκεφθούμε το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει ο Σύνδεσμος τώρα που επαναπροσδιορίζεται η πορεία του χωριού μας και ύστερα από το νόμο του Καποδίστρια.

Εκείνο που πρέπει να μας απασχολήσει στο σύντομο αυτό διάστημα είναι η συμμετοχή μας στη διοίκηση του Συνδέσμου, η οποία πρέπει να πλαισιωθεί με νέα μέλη, γιατί το τωρινό Δ.Σ. του οποίου τα μέλη έχουν μακροχρόνια παραμονή σ' αυτό και αρχίζουν να παρουσιάζουν σημεία κόπωσης.

Πριν σας ευχηθούμε καλό φθινόπωρο και καλό χειμώνα, υπεύθυνα και με ηρεμία να σκεφτούμε πώς θα γίνει καλλίτερη η πορεία του Συνδέσμου μας στο μέλλον και να παροτρύνουμε τους νέους ανθρώπους που έχουν όρεξη για δουλειά να πάρουν τη διοίκηση του Συνδέσμου στα χέρια τους για να συνεχιστεί η επιτυχημένη παράδοσή του.

Η προστασία της Αγίας Παρασκευής

Πολλοί είναι οι επισκέπτες της Αγίας Παρασκευής, μετά μάλιστα την ανακαίνισή της. Κάνουν την προσευχή τους, ανάβουν ένα κεράκι (κυρίως Παυλιανίτες).

Παρατηρήθηκε όμως το προαύλιο να μην είναι καθαρό, γιατί στις πουρνάρες της εκκλησίας σταλίζουν τα γίδια του κτηνοτρόφου Κουτσομπόλη, ο οποίος μίσθωσε για βοσκή την έκταση από το Λιθόπυργο μέχρι τον Μαυρόν τον Κάμπο. Σε τέτοια μεγάλη έκταση που έγινε η μίσθωση νομίζουμε ότι θα ήταν φρόνιμο από τους τοπικούς μας άρχοντες να εξαιρούσαν από τη μίσθωση την Αγία Παρασκευή, ώστε να μπορούν οι πιστοί να ασκούν τα καθήκοντά τους σε καθαρό χώρο, να δροσίζονται από το νερό της βρύσης, που με δαπάνες και κόπους έφτιαξε ο ιερέας μας παπαγιάννης Λευκαδίτης.

Το δικό τους τρόπο επέλεξαν τα εικονιζόμενα παιδάκια για να βοηθήσουν στην ανακαίνιση του Αγίου Γεωργίου.

Μάζεψαν ρίγανη, την έκαναν ματσάκια και την πούλησαν. Το αποτέλεσμα εκπληκτικό! Συγκέντρωσαν το ποσό των 20.000 δραχμών. Ευχαριστούμε πολύ, αγαπημένα μας παιδιά. Ευχόμαστε το παράδειγμά σας να βρει και άλλους μιμητές.

Από αριστερά: Δήμητρα Ι. Πάντου, Κατερίνα Ι. Ράπτη, Μαρία Ν. Αντωνίου, Θεοδώρα Ι. Πάντου, Δήμητρα Ν. Αντωνίου.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ” Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: Αθ. Ν. Μαλεβίτης, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 24 • ΤΗΛ. 5227552

Από το προγονικό δένδρο των Κολιαίων:

Η Παπαταξιάρχαινα (Αθνήα Τ. Κόλια) με την οικογένεια του πρωτόκου γιού της Χαράλαμπου Κόλια. Η σύζυγός του Νίτσα και τα παιδιά τους Αθνήα και Νικηφόρος.
(Φωτογραφία από το αρχείο της Μαρίτσας Γεωργίου Κόλια).